

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/97/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824202382
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8824202382.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v spore žalobcu: A. A., nar. X.X.XXXX, B. XX, C.. D. E. F., zast. JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom AK, Zámocká 525/28, Stropkov proti žalovanému: Silverside Financial Services, s.r.o., Plynárska 7/B, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 51 179 172, zast. VIVID LEGAL, s.r.o., Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 807 915, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takt

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.03.2018 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 22.10.2024, sp. zn. 10Csp/80/2023 súd vylúčil vzájomnú žalobu pôvodne žalovanej v znení že súd určuje, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.03.2018 je bezúročný a bez poplatkov a tejto časti konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie vo výške týchto trov na samostatné konanie, vedené pod touto sp. zn..

2. Vzájomnú žalobu v pôvodnom konaní pôvodne žalovaná odôvodnila čo sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti týka tak, že vymenúva jednotlivé obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s konštatovaním, že sú v zmluve o úvere zachované. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy, žalovaný uvádza, že táto náležitosť je zachovaná v čl. II, ods. 2 zmluvy vo vzťahu k dobe trvania zmluvy je stroho uvedené „na dobu určitú do 25.10.2022. Z tohto dôvodu čo do absencie doby trvania zmluvy uvádza, že doba trvania zmluvy musí byť spotrebiteľovi známa najneskôr v čase, keď vstupuje do zmluvného vzťahu, tak aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne a jednoznačne informovaný o predpísaných náležitostiach, týkajúcich sa zmluvného vzťahu, už v čase jeho vzniku. Označenie doby trvania spôsobom „na dobu určitú“ v žiadnom prípade nemožno považovať za dostatočnú a už vôbec nie za určiteľnú. Navyac dodáva, že požiadavka uvádzať dobu trvania zmluvy zodpovedá požiadavke smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, len s tým rozdielom, že slovné spojenie „doba trvania“ je v citovanej smernici vyjadrené slovným spojením „dĺžka trvania“. Aj pojem „doba trvania“ aj „dĺžka trvania“ vyjadruje sumár intervalu od – do. Zmluvná náležitosť doby trvania spôsobom ako to vyžaduje zákon na vnútroštátnej úrovni a smernica na úniijnej úrovni neobsahuje a jej zisťovanie z iných náležitostí, resp. výpočet samotným spotrebiteľom, požiadavke zákona na uvádzanie doby trvania zmluvy nezodpovedá. V praxi výpočty spotrebiteľa a dodávateľa nemusia byť totožné, čo môže privodiť rozpory. Z uvedeného dôvodu preto aj zákonodarca vyžaduje

uviedenie jednotlivých náležitostí exaktne a samostatne. Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepocituje dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných ustanovení, pričom sa domnieva, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Zo strany dodávateľov však dochádza k zneužívaniu tejto dôvery a konaniu v rozpore s dobrými mravmi. Naliehavosť tejto požiadavky vyplýva z veľkého množstva verejne prístupných súdnych rozhodnutí. Pokiaľ ide o predpoklady pre výpočet RPMN, žalovaný vo vzťahu k tejto náležitosti taktiež iba stroho uvádza, že je obsiahnutá v čl. II ods. 2 zmluvy a súvzťažne v čl. V zmluvy, ako aj v Informácii o RPMN zo dňa 12.3.2018. V uvedených ustanoveniach a dokumente však žiadne predpoklady pre výpočet RPMN nenachádza. Potrebné údaje žalovaný označuje iba ako ďalšie samostatné náležitosti zmluvy, ale nie s pomenovaním, že ide o predpoklady na výpočet RPMN s ich výpočtom a numerickým vyjadrením, ktoré zákon a smernica vyžadujú popri náležitosti uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. K posudzovaniu predpokladov RPMN, poukazujeme na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/228/2016, zo 07.11.2017, z ktorého vyberáme: „K výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1542597835 zo dňa 24.07.2015 je bezúročný a bez poplatkov, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vyhodnotil predmetnú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodu chýbajúcich predpokladov použitých na výpočet RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Je možné súhlasiť s tým, že uvedené zákonné ustanovenie vyslovene uvádza potrebu uviesť všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Aj keď súd prvej inštancie konkrétne neuviedol, ktoré predpoklady pre výpočet RPMN v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi stranami sporu nie sú konkretizované, z obsahu zmluvy však nevyplýva, ktoré údaje boli použité pre výpočet RPMN. Iba skutočnosť, že v zmluve sú uvedené údaje o úvere bez toho, aby z nej bolo jasné, ktoré údaje boli použité na výpočet RPMN nie je možné považovať za naplnenie litery uvedeného ustanovenia.“ Podľa Prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. jednotlivé vstupné údaje, ktoré je dodávateľ povinný pri výpočte zohľadniť a z dôvodu transparentnosti ich aj uviesť v zmluve sú:

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- C_k je výška čerpania k,
- t_k je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- D_l je výška splátky alebo platby poplatkov,
- S_l je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

V Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 508079803 zo dňa 12.3.2018, však jednotlivé premenné takto vyjadrené nie sú. V prípade nesprávnej priemernej RPMN nerozumie tvrdeniu žalovaného, že listinný dôkaz „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 4. štvrtrok 2017“ priložený spolu s odporom je pozmenený a nie je totožný s originálom. Spolu s odporom predložený listinný dôkaz je stiahnutý priamo z web stránky Ministerstva financií SR, pričom ide o rovnakú listinu, akú predložil aj žalovaný spolu s vyjadrením. Tvrdenie žalovaného preto považuje žalobkyňa buď iba za chybu v koncipovaní svojho vyjadrenia alebo iba za nepozornosť pri porovnávaní týchto listín. Ako bolo uvedené v odpore, z predmetnej listiny je relevantný údaj zodpovedajúci v tabuľke pri spotrebiteľských úveroch od 1500 € do 6500 € vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov na úrovni 11,95 %. Je potrebné si zodpovedať, čo je to vlastne zmluvná splatnosť a akému rozpätiu zodpovedá. Zmluva bola uzatvorená dňa 12.3.2018 a termín konečnej splatnosti bol daný na 25.3.2023, čo je viac ako 5 rokov (presnejšie 5 rokov a 13 dní). Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 20CoCsp/10/2023-414 zo dňa 22.8.2023, z ktorého vyberáme: „Úver bol poskytnutý 23.5.2012 s uzatvorením Zmluvy a mal byť splatený žalobcom 20.6.2022, čo predstavuje 120 mesiacov a 28 dní, resp. viac ako 10 rokov. Z uvedeného dôvodu dospel súd prvej inštancie k správnejmu záveru o údajoch priemernej RPMN v Zmluve, teda podľa položky tykajúcej sa položky Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6 500 eur, so zmluvnou splatnosťou od 10 rokov.“ Pokiaľ ide o odplatu úveru rovnaké závery ako pri náležitosti priemernej RPMN je potrebné aplikovať aj pri údajoch o odplate za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poukázal aj na to, že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom a dodávame, že

podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Úrok z úveru nie je podľa názoru žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, lebo má predstavovať úroveň odplaty 18,01 %. Naďalej žalobkyňa zotráva na svojej procesnej obrane. Primeranosť odplaty nemožno stotožňovať s primeranosťou úroku, pretože odplata zahŕňa vrátane úroku aj iné zložky, ktoré sú ponúknuté spotrebiteľovi, ten ich akceptuje a za ich protiplnenie je ochotný uhradiť určitú sumu. Odplata ako množina všetkých odpliatnych zložiek úveru je samozrejme vyššia ako samotný úrok, ktorý musí spĺňať určité kritéria. Výška odplaty je regulovaná § 53 ods. 6 OZ a nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Výška úroku je však regulovaná dobrými mravmi cez § 3 ods. 1 OZ. Predovšetkým uvádza, že ako vyplýva z vyššie uvedeného, tak najvyššia miera odplaty predstavovala 17,50 %, preto úrok vo výške 18,01 % je okrem rozporu s dobrými mravmi, neplatný aj pre rozpor s právnymi predpismi. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov, z ktorých vyplýva, že u nebankových subjektov sú akceptovateľné úroky, nie viac ako 100 % oproti priemeru bánk. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto žalobkyňa navrhla súdu určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. z ktorého vyplýva, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil či je úver bezúročný a bez poplatkov výkonom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú. Žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že si dodávateľ svoje povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. dostatočne preskúmal bonitu a konal s odbornou starostlivosťou. Za hrubé porušenie žalobcu postupovať s odbornou starostlivosťou vyplýva priamo zo zmluvy, kde nie je vôbec uvedená výška príjmu a výdavkov. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uvádza, že príjem mal byť 635,03 eur mesačne, avšak nie je zrejmé, ako k tomuto údaju dospel. Z predložených výplatných pásov však uvedené nevyplýva, keďže za mesiac 11/2017 bol príjem žalovanej zo zamestnania 644,45 eur, v mesiaci 12/2017 546,07 eur a v mesiaci 01/2018 603,46 eur. Aritmetickým priemerom je suma 597,99 eur. Dodávateľ sa však nijako nezaoberal reálnymi mesačnými výdavkami žalobkyne. Žalovaný pripomína, že zákonodarca jasne uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho čistý príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo aj údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pre absenciu relevantného dôkazu o riadnom skúmaní nielen príjmov, ale aj výdavkov, tak nemožno považovať argumentáciu žalobcu za dôvodnú. Žalovaný teda pri poskytovaní spotrebiteľského úveru postupoval zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Z ust. § 7 ods. 27 veta posledná ZoSÚ plynie, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho-ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny. Tento postup dodávateľa na úverovom trhu, ktorý nekriticky akceptuje zjavne nevierohodné údaje poskytnuté spotrebiteľom (žalobkyňa deklarovala výdavky vo výške 0 eur) a nahrádza ich paušálnym údajom v podobe sumy životného minima, nakoniec neplynie ani z opatrenia NBS z 14.11.2017. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.“ Z uvedené nepochybne neplynie záver ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa sa bez ďalšieho majú rovnať sume životného minima. (porovnaj rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/5/2023 zo dňa 26.04.2023).“

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe žalobkyne uviedol, k jednotlivým tvrdeniam žalobkyne, že Zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne dobu trvania Zmluvy, že Zmluva neobsahuje predpoklady pre výpočet RPMN, žalobca tvrdí, že v Zmluve je uvedená nesprávna výška priemernej RPMN, že Žalobca tvrdí, že dohodnutý zmluvný úrok

je v rozpore s dobrými mravmi a žalobkyňa tvrdí, že žalovaný neskúmal výdavky žalobkyne. Predmetné tvrdenie žalobkyne žalovaný namieta, a to z dôvodu, že sú cielene zavádzajúce a nesprávne. Žalobkyňa namieta, že Zmluva neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne dobu trvania Zmluvy. Žalovaný považuje toto tvrdenie za zavádzajúce. Žalovaný má za to, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti vymedzené v ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (Zmluva bola uzavretá dňa 12.3.2018), a to údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch), v článku II. ods. 2 Zmluvy, kde je uvedené, že Zmluva je uzatvorená na dobu určitú do 25.3.2023. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že doba trvania Zmluvy musí byť spotrebiteľovi známa najneskôr v čase keď vstupuje do zmluvného vzťahu, žalobkyňa zabudla opomenúť, že bola pred podpisom Zmluvy vopred oboznámený s podmienkami Zmluvy, a to v zákonom rozsahu v rôznych dokumentoch. Prvým z nich je žiadosť zo dňa 9.3.2018, kde je výslovne uvedené, že doba trvania úveru je 60 mesiacov. Ďalším dokumentom je Informácia o RPMN zo dňa 12.3.2018, kde je tiež uvedené obdobie splatnosti Zmluvy 60 mesiacov. V neposlednom rade ide o dokument Návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.3.2018, ktorý kopíruje Zmluvu, takže je v ňom uvedená doba splatnosti ako doba určitá do 25.3.2023. Zo všetkých týchto dokumentov, ktoré boli žalobkyňou predložené pred uzatvorením Zmluvy, je uvedená splatnosť Zmluvy, resp. doba trvania Zmluvy ako 60 mesiacov. Žalobkyňa bola s uvedenými dokumentami oboznámený, čo potvrdila svojím vlastnoručným podpisom. Konštatovanie, že spotrebiteľ si nemôže vyrátavať dobu trvania Zmluvy preto nie je na mieste, keďže žalobkyňa bola s konkrétnym počtom mesiacov vopred oboznámená. Žalobkyňa namieta, že Zmluva neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne predpoklady pre výpočet RPMN. Žalovaný považuje toto tvrdenie za nesprávne a zavádzajúce. Žalovaný má za to, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti vymedzené v ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (Zmluva bola uzavretá dňa 12.03.2018) a to: údaj o druhu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 1 Zmluvy - „Veriteľ poskytne Dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver ...“, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu úveru (§ 9 ods. 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v záhlaví Zmluvy, adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku IX. bode 2 Zmluvy, meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené ročné číslo, uvedie sa dátum narodenia (§ 9 ods. 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v záhlaví Zmluvy, identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, úvere (§ 9 ods. 2 písm. e) Zákona o spotrebiteľských úveroch), Zmluva údaj neobsahuje, nakoľko sa nejedná o predmetný typ spotrebiteľského úveru, údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 2 Zmluvy, údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 2 Zmluvy a súvzťažne v článku III. Zmluvy, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch), Zmluva údaj neobsahuje, nakoľko sa nejedná o predmetný typ spotrebiteľského úveru, údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 2 Zmluvy a súvzťažne v článku IV. Zmluvy, údaj o odplate podľa osobitných predpisov (§ 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 2 Zmluvy; údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 2 Zmluvy a súvzťažne v článku V. Zmluvy, ako

aj v Informácii o ročnej percentuálnej miere nákladov zo dňa 12.3.2018, údaj o výške, počte a termínoch splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 2 Zmluvy a súvzťažne v článku XIV. Zmluvy, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. m) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 6 Zmluvy, súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny (§ 9 ods. 2 písm. n) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 2 Zmluvy a súvzťažne v článku XIV. Zmluvy, prípadné poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť (§ 9 ods. 2 písm. o) Zákona o spotrebiteľských úveroch), obsolentné ustanovenie, ktoré Zmluva vo vzťahu k svojmu účelu neobsahuje, údaj o úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. p) Zákona o spotrebiteľských úveroch) – úroková sadzba Úveru sa v prípade omeškania nemení a poplatky sú upravené v Sadzobníku poplatkov a v článku XII. Zmluvy, upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. q) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku IX. Zmluvy, údaj o požadovanom ručení alebo poistení (§ 9 ods. 2 písm. r) Zákona o spotrebiteľských úveroch), obsolentné ustanovenie, ktoré Zmluva neobsahuje, nakoľko ako ručenie, tak ani poistenie vyžadované nebolo, údaj o výške poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe – veriteľ nepožadoval osvedčovanie podpisov – obsolentné ustanovenie, preto neuvedené v Zmluve (§ 9 ods. 2 písm. s) Zákona o spotrebiteľských úveroch), údaj o práve na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou (§ 9 ods. 2 písm. u) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku X. Zmluvy, informácia o spôsobe zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. v) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku XII. Zmluvy, informácia o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. w) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku XI. ods. 3 Zmluvy, údaj o práve spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu (§ 9 ods. 2 písm. x) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku VII. Zmluvy, názov a adresu príslušného orgánu dohľadu (§ 9 ods. 2 písm. y) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku XI. Zmluvy, údaje o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok (§ 9 ods. 2 písm. z) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v článku II. ods. 2 Zmluvy a názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare (§ 9 ods. 2 písm. aa) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a to v názve Zmluvy – „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“. V nadväznosti na uvedené Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že tvrdenia Žalobcu o tom, že Zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované Zákomom o spotrebiteľských úveroch sú nedôvodné a nesprávne, nakoľko Zmluva všetky zákonom vyžadované náležitosti obsahuje, a to aj v časti predpokladov pre výpočet RPMN. Žalobkyňa vo Vzájomnej žalobe tvrdí, že Zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške priemernej RPMN, keď Zmluva obsahuje údaj o hodnote priemernej RPMN vo výške 12,54 %, pričom podľa žalobkyne mala byť správne uvedená hodnota priemernej RPMN vo výške 11,95 %. Žalovaný toto tvrdenie popiera ako nesprávne a zavádzajúce. Žalobkyňa svoje tvrdenie o správnej hodnote priemernej RPMN odvodzuje od dokumentu „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2017“, ktorý vydáva Ministerstvo financií SR, a na základe ktorých sa určuje priemerná výška RPMN. Žalobca tento dokument predložil ako dôkaz, pričom ale Žalobcom predložený dokument vykazuje známky manipulácie s jeho obsahom a nie je totožný s originálnym dokumentom „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2017“, ktorý je dostupný na stránke Ministerstva financií SR. Žalovaný si preto dovoľuje

predložiť ako dôkaz originálny a žiadnym spôsobom nepozmenený dokument „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2017“. Keďže zmluvná splatnosť Úveru je v Zmluve určená na dobu 60 mesiacov (teda na dobu 5 rokov), je potrebné vychádzať z hodnoty priemernej RPMN určenej pre ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500,- EUR do 6.500 eur vrátane, ktorá bola Ministerstvom financií SR záväzne stanovená vo výške 12,54 %, teda v rovnakej výške ako bolo uverejnená aj v obsahu Zmluvy. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že hodnota priemernej RPMN bola v Zmluve dohodnutá v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalobkyňa vo Vzájomnej žalobe tvrdí, že odplata podľa Zmluvy prevyšuje maximálnu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrťrok 2017, keď podľa Zmluvy je maximálna odplata vo výške 18,01 %, pričom podľa Žalovaného bola najvyššia prípustná hodnota odplaty vo výške 17,50 %. Žalobkyňa svoje tvrdenie o hodnote maximálnej výšky odplaty podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) odvodzuje od dokumentu „Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrťrok 2017 – platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.2.2018 do 15.5.2018.“ Žalovaný má za to, že Žalovaným predložený dôkaz – dokument „Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrťrok 2017 – platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2018 do 15.05.2018“, je dôkazom, ktorý potvrdzuje skutočnosť, že údaj o odplate podľa Občianskeho zákonníka, uvedený v Zmluve vo výške 18,01 % je v súlade s maximálnymi limitmi určenými Ministerstvom financií SR. Keďže zmluvná splatnosť Úveru je v Zmluve určená na dobu 60 mesiacov (teda na dobu 5 rokov), je potrebné vychádzať z hodnoty najvyššej prípustnej odplaty určenej pre ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vrátane, teda z hodnoty maximálnej novej odplaty vo výške 19,22 %. Hodnota odplaty podľa Občianskeho zákonníka bola v Zmluve určená vo výške 18,01 % a preto je možné konštatovať, že hodnota odplaty podľa Občianskeho zákonníka je v Zmluve určená v menšej výške ako je maximálna hodnota určená Ministerstvom financií SR. Podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch ku dňu 30.06.2018 RPMN pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov pri ostatných spotrebiteľských úveroch od 1.500 eur do 6.500 eur vrátane bola 12,35 %. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy (§ 1 ods. 4 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.). Ak v predmetnom zmluvnom vzťahu si strany sporu dohodli úroky vo výške 19,45 % a RPMN 20,68 % je zrejme, že sa nejedná o úroky, RPMN alebo odplatu v rozpore s dobrými mravmi. Odplata bola v zmluve stanovená vo výške 19,45 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú mieru odplaty stanovenú Ministerstvom financií SR v rozhodnom období.“ Žalobkyňa vo Vzájomnej žalobe ďalej tvrdí, že úroková sadzba Úveru dojednaná v Zmluve vo výške 18,01% ročne je v rozpore s dobrými mravmi a preto je neplatná. Predmetné tvrdenie Žalovaný namieta, nakoľko nie je nepodložené žiadnym relevantným dôkazom, je absolútne nesprávne a zároveň je účelovo zavádzajúce. Žalovaný si dovoľuje zdôrazniť, že poskytovateľ Úveru nie je bankou, ale veriteľom, ktorý poskytoval spotrebiteľské úvery na základe Zákona o spotrebiteľských úveroch. Režim úverov poskytovaných bankami na základe zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) sa od úverov poskytovaných veriteľmi, t.j. subjektmi ktoré nie sú bankami, ale spoločnosťami poskytujúcimi úvery na základe Zákona o spotrebiteľských úveroch značne líši, a to jednak v riziku, ktoré veriteľ/banka znáša, v zákonnej úprave, ako aj v obvyklých úrokových sadzbách dojednávaných v zmluvách uzatváraných s klientmi banky/veriteľa. V tejto súvislosti si žalovaný dovoľuje poukázať na článok II. Zmluvy, kde je uvedené, že hodnota RPMN bola určená vo výške 19,22 %, priemerná RPMN bola určená vo výške 12,54 % a úroková sadzba Úveru bola uvedená vo výške 18,01 % ročne. Žalovaný zdôrazňuje, že jedinou dojednanou odplatou za poskytnutý Úver je zmluvný úrok. V hodnote RPMN vypočítanej presne podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je teda, ako odplata za poskytnutý Úver, zahrnutý výlučne zmluvný úrok v dojednanej výške, t.j. vo výške 18,01 %. To, že zmluvný úrok bol dojednaný v úplnom súlade so všetkými príslušnými právnymi predpismi je zrejme z nasledovného: na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 4. štvrťrok 2017 – platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2018 do 15.05.2018 (pozn. Zmluva bola uzatvorená dňa 12.03.2018) v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 19,22 %. V súlade s uvedeným tak možno podčiarknuť, že RPMN, ako aj maximálna možná odplata, t.j. v danom prípade zmluvný úrok, bola dojednaná presne v takej výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR (pozn. dokument s názvom „Najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského

úveru za 4. štvrťrok 2017“). Čo sa týka výšky priemernej RPMN, tu Žalovaný opätovne odkazuje na dokument s názvom „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2017“, ktorý tiež vydáva Ministerstvo financií SR, a na základe ktorých sa povinne určuje priemerná výška RPMN. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov vo výške od 1.500 eur do 6.500 eur vrátane bola priemerná RPMN stanovená vo výške 12,54 %, teda v rovnakej výške ako bolo uverejnená aj v obsahu Zmluvy. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je tak možné zhodnotiť, že Zmluva a v Zmluve dojednaný zmluvný úrok a hodnota RPMN (pozn. ktorá ako jediná odplatu v danom prípade v sebe zahŕňa výlučne zmluvný úrok), boli dohodnuté v úplnom súlade s príslušnými právnymi predpismi a preto nie je možné tvrdiť, že sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa vo Vzájomnej žalobe ďalej tvrdí, že žalovaný nedostatočne skúmal jej výdavky. Žalovaný predmetné tvrdenie namieta ako nesprávne a zavádzajúce, pričom má za to, že si svoju povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobkyne splácať Úver pred uzavretím Zmluvy (ďalej len „Overovanie bonity“) splnil. K procesu Overovania bonity žalovaný uvádza nasledovné: žalobkyňa, prostredníctvom Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 9.3.2018 (ďalej len „Žiadosť“) požiadal Žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Súčasťou predmetnej Žiadosti boli tiež informácie, poskytnuté žalobkyňou, v rozsahu: identifikačné údaje (meno a priezvisko, priezvisko za slobodna, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, štátne občianstvo), rodinný stav, adresa trvalého pobytu a prechodná adresa, typ bývania, dosiahnuté vzdelanie, číslo bankového účtu, kontaktné údaje (v rozsahu telefónne číslo a e-mail), počet osôb vo vzťahu ku ktorým má žalobkyňa vyživovaciu povinnosť, typ bývania, dosiahnuté vzdelanie. Okrem uvedených údajov žalobkyňa prostredníctvom žiadosti poskytla nasledovné údaje:

1. Hlavný zdroj príjmu spotrebiteľa:

- zdroj príjmu - pracovná zmluva
- pracovná pozícia - robotník
- názov a adresa zamestnávateľa - G. D. E. F., B.. H. I. XXX, XXX XX D. E. F.
- priemerný čistý mesačný príjem - 635,03 eur

2. Výdavky spotrebiteľa: - 290,54 eur

3. Voľné zdroje spotrebiteľa: - 163,02 eur

4. Čestné vyhlásenia žalovaného, o tom, že na majetok žalobkyne nebol vyhlásený konkurz, ani nebola povolená reštrukturalizácia, že žalobkyňa nie je v omeškani s plnením svojich záväzkov voči iným veriteľom (napr. Daňový úrad, Sociálna poisťovňa), žalobkyňa nie je politicky exponovanou osobou, nie je vedený súdny spor, alebo iné súdne alebo administratívne či iné konanie, ktoré by mohlo ovplyvniť schopnosť žalobkyne plniť záväzky zo záväzkového vzťahu so žalovaným ak takýto vzťah vznikne na základe žiadosti a všetky skutočnosti uvedené žalobkyňou v žiadosti a jej prílohách sú úplné a pravdivé; Žalobkyňa nezamĺčala žiadne skutočnosti ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie žiadosti; Žalobkyňa si je vedomá, že informácie poskytnuté v žiadosti slúžia žalovanému ako podklad na posúdenie schopnosti Žalobcu splácať požadovaný úver. Vo vzťahu k vyššie uvedeným informáciám a čestným vyhláseniam, ktoré žalobkyňa poskytla žalovanému prostredníctvom žiadosti, si žalovaný dovoľuje konajúcemu súdu poukázať na príslušné ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to: žalovaný tak v súlade s uvedeným ustanovením vyhodnotil všetky údaje a dokumenty, ktoré mu boli Žalobcom predložené prostredníctvom žiadosti pred uzavretím Zmluvy. Na základe informácií uvedených žalobkyňou v obsahu žiadosti, ako aj na základe dokumentov, ktoré poskytla pred uzavretím Zmluvy mal žalovaný za preukázané, že skutočnosti uvedené žalobkyňou v obsahu žiadosti sú úplné, presné a pravdivé. Napriek uvedenému žalovaný pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať požadovaný úver vykonal aj vlastné šetrenie, prostredníctvom informácií z príslušných databáz, a to lustráciou nasledujúcich registrov. Zo všetkých vyššie uvedených a žalovaným vyhodnotených skutočností, vyplynul preukázaný záver, že pravidelné mesačné príjmy žalobkyne predstavujú sumu vo výške 635,03 eur, pozostávajúcu z mzdy vyplácanej zamestnávateľom a zároveň jej pravidelné mesačné výdavky predstavujú sumu vo výške 472,01 eur, pozostávajúce z: životného minima klienta vo výške 198,48 eur, životného minima dieťaťa vo výške 91,06 eur, rezervy vo výške 51,07 eur a výdavkov registra úverov vo výške 129,80 eur. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa v čase posudzovania žiadosti pravidelne disponovala voľnými zdrojmi vo výške 163,02 eur mesačne. Z uvedeného vyplýva preukázaný záver, že žalobkyňa pred poskytnutím veru pravidelne disponovala dostatočnými zdrojmi na splácanie dohodnutej mesačnej splátky Úveru vo výške 127,00 eur. Žalovaný s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené

dôkazy v uvedenom bode poukazuje na to, že povinnosť Žalovaného, ako veriteľa, pred poskytnutím úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať požadovaný spotrebiteľský úver bola nepochybne splnená.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukázala na to, že podľa názoru žalovaného v jeho vyjadrení, zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti a pri skúmaní bonity dodávateľ postupoval v súlade s odbornou starostlivosťou. Žalobkyňa v prvom rade zotrváva na všetkých svojich tvrdeniach a argumentácii doposiaľ uvedenej v konaní. Pokiaľ ide o predpoklady pre výpočet RPMN. Žalovaný vo vzťahu k náležitosti predpoklady na výpočet RPMN iba stroho uvádza, že je obsiahnutá v čl. II ods. 2 zmluvy a súvzťažne v čl. V. zmluvy, ako aj v Informácii o RPMN zo dňa 12.3.2018. V uvedených ustanoveniach a dokumente však žiadne predpoklady pre výpočet RPMN nie sú. Potrebné údaje dodávateľ označuje iba ako ďalšie samostatné náležitosti zmluvy, ale nie s pomenovaním, že ide o predpoklady na výpočet RPMN s ich výpočtom a numerickým vyjadrením, ktoré zákon a smernica vyžadujú popri náležitosti uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Pre úplnosť poukázal v tejto súvislosti na bod 3. výroku rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-448/17, podľa ktorého: „Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.“ Z tohto rozsudku Súdneho dvora EÚ evidentne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nielen (a) úroveň RPMN (výsledok výpočtu), ale aj (b) premenné (predpoklady) použité pri výpočte. Jedná sa o samostatnú náležitosť, pri ktorej nepostačuje iba všeobecné odkazovanie, že „predsa sa tieto údaje len niekde v tej zmluve nachádzajú...“. Nepostačuje, že by zmluva obsahovala iba matematický vzorec výpočtu RPMN, ale tento vzorec musí byť doplnený predpokladmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo neznamená nič iné, ako doplnenie jednotlivých premenných vo vzorci, konkrétnymi číselnými údajmi výpočtu aj s ich pomenovaním, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vo vzťahu k absencii predpokladov pre výpočet RPMN ako samostatnej obligatórnej náležitosti príkladom poukazujeme na rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 11Csp/52/2020 zo dňa 19.11.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/9/2019 zo dňa 23.11.2020, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/17/2021 zo dňa 16.12.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/186/2019 zo dňa 03.12.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15CoCsp/9/2020 zo dňa 09.06.2020, proti ktorému podal dovolanie dodávateľ, ktoré uznesením sp. zn. 9Cdo/104/2021 zo dňa 29.04.2021 Najvyšší súd SR odmietol. Pokiaľ ide o nesprávnu priemernú RPMN žalobkyňa nerozumie tvrdeniu žalovaného, že listinný dôkaz „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 4. štvrtrok 2017“ priložený spolu s odporom je pozmenený a nie je totožný s originálom. Žalobkyňou predložený listinný dôkaz je stiahnutý priamo z web stránky Ministerstva financií SR, pričom ide o rovnakú listinu, akú predložil aj žalovaný spolu s vyjadrením. Tvrdenie žalovaného preto považujeme buď iba za chybu v koncipovaní svojho vyjadrenia alebo iba za nepozornosť pri porovnávaní týchto listín. Ako bolo uvedené žalobkyňou, z predmetnej listiny je relevantný údaj zodpovedajúci v tabuľke pri spotrebiteľských úveroch od 1500 eur do 6500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov na úrovni 11,95 %. Je potrebné si zodpovedať, čo je to vlastne zmluvná splatnosť a akému rozpätiu zodpovedá. Zmluva bola uzatvorená dňa 12.03.2018 a termín konečnej splatnosti bol daný na 25.3.2023, čo je viac ako 5 rokov (presnejšie 5 rokov a 13 dní). Rovnaké závery ako pri náležitosti priemernej RPMN je potrebné aplikovať aj pri údají o odplate za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poukazujeme aj na to, že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitosti zmluvy vyžadovaných zákonom a dodávame, že podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V časti úrokov rozporných s dobrými mravmi žalobkyňa udáva, že úrok z úveru nie je podľa názoru žalovaného v rozpore s dobrými mravmi, lebo má predstavovať úroveň odplaty 18,01 %. Naďalej zotrvávame na svojej argumentácii. Primeranosť odplaty nemožno stotožňovať s primeranosťou úroku, pretože odplata zahŕňa vrátane úroku aj iné zložky, ktoré sú ponúknuté spotrebiteľovi, ten ich akceptuje a za ich protiplnenie je ochotný uhradiť určitú sumu. Odplata ako množina všetkých odplatných zložiek úveru je samozrejme vyššia ako samotný úrok, ktorý musí spĺňať určité kritéria. Výška odplaty je regulovaná § 53 ods. 6 OZ a nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Výška úroku je však regulovaná dobrými mravmi cez § 3 ods. 1 OZ. Predovšetkým uvádza, že ako vyplýva z

vyššie uvedeného, tak najvyššia miera odplaty predstavovala 17,50 %, preto úrok vo výške 18,01 % je okrem rozporu s dobrými mravmi, neplatný aj pre rozpor s právnymi predpismi. V časti namietanému skúmaniu bonity žalobkyne, táto udáva, že žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že si dodávateľ svoje povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. dostatočne preskúmal bonitu a konal s odbornou starostlivosťou. Za hrubé porušenie dodávateľa postupovať s odbornou starostlivosťou vyplýva priamo zo zmluvy, kde nie je vôbec uvedená výška príjmu a výdavkov. Žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že príjem mal byť 635,03 eur mesačne, avšak nie je zrejmé, ako k tomuto údaju došiel. Dodávateľ sa však nijako nezaoberal reálnymi mesačnými výdavkami žalobkyne. Výdavky dodávateľ zisťoval iba povrchno, bez žiadosti o súčinnosť žalobkyne, čo uvádza sám žalovaný tým, že vychádzal iba zo sumy životného minima. Žalobkyňa pripomína, že zákonodarca jasne uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho čistý príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo aj údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Dodávateľ pri poskytovaní spotrebiteľského úveru postupoval zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Obdobné skutočnosti uviedol právny zástupca žalobkyne aj na pojednávaní dňa 7.10.2025.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to: zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 508079803, sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby - spotrebiteľov, platobnej disciplíny k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.12.2023, správy z registra úverov, žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, uznesením o pripustení zmeny účastníka konania, spisom tunajšieho súu sp. zn. 10Csp/80/2023, vyjadrenia sporových strán a zistil tento skutkový stav:

7. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 508079803 zo dňa 12.3.2018, uzatvorenej medzi spoločnosťou Silverside, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 5.000,00 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v mesačných 60 splátkach vo výške 127,00 eur, s dátumom prvej splátky 25.4.2018 a termínom konečnej splatnosti 25.3.2023. Celková čiastka na zaplatenie 7.620,00 eur. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 19,22 %, výška úrokovej sadzby 18,01 % ročne, priemerná hodnota RPMN 12,54 %, odplata 18,01 %.

8. Z článku IX. bod 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

9. Z článku IX. bod 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmú presahovať maximálnu výšku stanovenú nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, t. j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškание dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, nasledujúce sankcie za omeškание od nasledujúceho dňa nesmú prevýšiť úroky z omeškания podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

10. Z článku IX. bod 3 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky alebo jej časti podľa tejto zmluvy po dobu dlhšiu ako tri mesiace, veriteľ má právo vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti a požadovať ich úhradu (tzv. zosplatenie úveru). Toto právo môže veriteľ uplatniť, ak dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu omeškanej pravidelnej splátky s upozornením na právo veriteľa vyhlásiť zosplatenie úveru. Toto upozornenie sa dlžníkovi doručí v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením uvedeného práva veriteľa.

11. Z listiny označenej ako „Platobná disciplína k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 508079803 zo dňa 8.6.2023 vyplýva, že dňa 13.3.2018 bol vyplatený úver v celkovej výške 5.000,00 eur a na splátky úveru boli vykonané úhrady v celkovej výške 4.268,00 eur a to celkovo v 37-mich mesačných splátkach.

12. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

22. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

23. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú

zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

26. Podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

27. V zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. V zmysle § 53 ods. 4, písm. v) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou - typovou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

32. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

33. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatnila nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, celkovo z 5 dôvodov, a to: v zmluve absentujú predpoklady pre výpočet RPMN, priemerná RPMN v zmluve je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, nesprávne uvedená odplata a to rovnako aj pri priemernej RPMN a úroková miera je privysoká a neskúmanie bonity, resp. nedostatočné skúmanie, ktoré má spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd sa nestotožnil so žalobkyňou namietaným dôvodom pre vyhlásenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to neskúmanie bonity, resp. nedostatočného skúmania a nesprávneho uvedenia úrokovej miery, ktorú považuje žalobkyňa za privysokú, resp. v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o úrokovú mieru, táto je v súlade s § 53 ods. 6 a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR, č.87/1995, teda podľa ktorej dohody nepresahuje najvyššiu hodnotu mieru odplaty, pričom iba samotný úrok zmluvy predstavoval odplatu dodávateľa finančnej služby, a teda úroková sadzba, ktorá zmluva bola dohodnutá vo výške 18,01 % ročne nepresahuje

dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá síce v zmluve je uvedená nesprávne 12,54 %, správne malo byť mierne viac ako 11 %. Pokiaľ ide o neskúmanie bonity, žalobkyňa preukázala, že žalovaný bonitu skúmal s dostupnými možnými prostriedkami, a to jednak samotným dotazovaním žiadateľky úveru, žalobkyne v tomto konaní, kde bola podľa zákona o spotrebiteľských úverov povinná uviesť pravdivé informácie. Vyžiadal si takisto pracovnú zmluvu, ktorú mala uzavretú. Mal k dispozícii jej výplatné pásky, ako aj potvrdenie zamestnávateľa o priemernej mzde. Mimo toho si ešte žiadal o informácie v registri nebankových informácií u žalovanej, z čoho mu teda išlo o registre CRIF – nebank, z čoho mu teda vyšlo, že žalobkyňa v čistom zarába dostatok finančných prostriedkov na to, aby mohla splácať túto splátku úveru s tým, že jej ešte zostave. Takémuto skúmaniu nie je možné pričítať alebo považovať takéto skúmanie zo strany dodávateľa finančnej služby za hrubé porušenie tejto povinnosti. Eventuálne by bolo mohlo ísť ešte o menšie porušenie, nakoľko dodávateľ finančnej služby si ešte mohol prípadne zabezpečiť aj nejaké výpisy z účtov žalobkyne, z ktorých by zistil aké má nielen príjmy, ale aké má priemerné výdavky a na čo vynakladá finančné prostriedky. Ale ako súd uviedol takéto skúmanie bonity zo strany žalovaného nemožno považovať za hrubé porušenie povinnosti pri skúmaní bonity, teda nevedlo by k bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale eventuálne by mohlo viesť tak maximálne k nemožnosti vyhlásenia okamžitej splatnosti.

34. Súd sa ale stotožnil s tou argumentáciou žalobkyne, že samotná spotrebiteľská zmluva mala obsahovať predpoklady pre výpočet RPMN, ktoré v zmluve absentujú. K tomu porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/23/2019, z 30.05.2019, z neho vyberáme: „Pokiaľ ide o predpoklady pre výpočet RPMN, výšku RPMN zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy.“ Uvedené vyplýva aj z odôvodnenia ods. 39. rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11Csp/187/2018, zo dňa 10.06.2020, že: „Súd však súhlasí s tým, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbajú predpoklady použité na výpočet RPMN. Jasne totiž z § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že v zmluve nepostačuje uviesť len výšku RPMN, ale potrebné sú aj predpoklady použité pre výpočet RPMN. RPMN je totiž najdôležitejší údaj pre spotrebiteľa, ktorý musí vedieť čo vlastne táto hodnota predstavuje. Strohý údaj len o výške RPMN by totiž nemal pre neho žiadnu výpovednú hodnotu. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov sa vychádzalo pri výpočte RPMN (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.) a to bez ohľadu na to, že tieto atribúty sú v zmluve uvedené, pretože každá z nich osobitne predstavuje ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy. Pre úplnosť súd dodáva, že tá istá náležitosť zmluvy, teda aj uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je upravená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.“ Súd poukazuje aj na právny záver vyplývajúci z rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/144/2019-180 zo dňa 28.05.2020, kde odvolací súd uviedol, že pokiaľ ide o predpoklady výpočtu RPMN, tak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Rovnakým dôvodom je takisto priemerná RPMN. Uvedená v zmluve je uvedená v nesprávnej výške a to v neprospech spotrebiteľa, keďže je uvedená vyššia ako mala byť, čo by mohlo u priemerného spotrebiteľa evokovať, že tento úver je pre neho priaznivejší. Ako uviedol žalovaný vo svojich vyjadreniach on vychádzal síce riadne zo štatistík Ministerstva financií o priemernej miere RPMN, takisto ako aj žalobkyňa vo svojej argumentácii, avšak vychádzal z kolónky spotrebiteľských úverov od 1 do 5 rokov, nakoľko tento úver bol dohodnutý na 60 mesiacov. Vychádzanie z tejto kolónky v rámci argumentácie žalobkyne, s ktorou sa súd stotožňuje, bolo ale nesprávne, mal vychádzať z kolónky 1 až 5 rokov, nakoľko po prepočte od uzavretia zmluvy od 12.3.2018, kedy nadobudla účinnosť až po termín konečnej splatnosti, ktorá je v nej uvedený 25.3.2023, je to 60 mesiacov a 12 dní. Eventuálne ak súd vychádza z výpisu z bankového alebo

nebankového účtu žalovanej, vedenej pre žalobkyňu, tak celý úver 5.000 eur mal byť prevedený hneď nasledujúci deň po uzavretí zmluvy, t.j. 13.3.2018, čiže aj tak by to bolo 60 mesiacov a 11 dní. Takže súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že išlo o úver na viac ako dohodnutý 1 rok. Teda mal žalovaný posudzovať tento úver v rámci tejto kolónky pri určovaní priemernej RPMN. Ak by tak vychádzal z tejto kolónky, tak priemerná RPMN by bola nižšia ako uviedol zmluve, a to konkrétne 11,95 %. V tomto kontexte, ak je teda nesprávne uvedená priemerná RPMN a sú nesprávne uvedené predpoklady pre výpočet RPMN sa súd stotožňuje s tým, že je nesprávne uvedená v zmluve aj percentuálna miera celkovej odplaty dodávateľa finančnej služby, a to ako je v nej uvedené 18,01 %, nakoľko nesprávne uvedenie týchto vyššie uvedených parametrov logicky musela skresliť aj tento parameter v zmluve. Súd tak konštatuje, že každý z týchto troch pochybení pri uvedení povinných obsahových obligatórnych náležitostí zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako neuvedenie predpokladov pre výpočet RPMN, tak uvedenie nesprávnej priemernej RPMN ako aj uvedenie nesprávnej odplaty. Každý z týchto dôvodov jednotlivo by viedol k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Čiže, keďže tieto dôvody našiel súd tri, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

35. Podľa ust. § 5 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

36. Podľa ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

37. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

38. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade bol takou skutočnosťou fakt o nesprávnej výške RPMN, ako aj nesprávnych predpokladoch pre jej výpočet s poukazom na bod 3. výroku rozsudku Súdneho dvora EÚ, vo veci C-448/17, podľa ktorého: „Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom vrámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.“ Podľa bodu 61. rozsudku: „V tejto súvislosti mal Súdny dvor príležitosť spresniť, že táto požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok, uvedená aj v článku 5 smernice 93/13, by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený touto smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti, stanovená rovnakou smernicou, sa musí chápať široko (rozsudok z 20. septembra 2017, Andriuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703, bod 44, ako aj citovaná judikatúra).“ Podľa bodu 66. rozsudku: „Je potrebné dodať, že rovnako ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa

musí posudzovať situácia, keď tak ako vo veci samej zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu.“ Podľa bodu 67. rozsudku: „Spotrebiteľ v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.“ Z tohto rozsudku Súdneho dvora EÚ evidentne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať nielen (a) úroveň RPMN (výsledok výpočtu), ale aj (b) premenné (predpoklady) použité pri výpočte. Jedná sa o samostatnú náležitosť, pri ktorej nepostačuje iba všeobecné odkazovanie, že „predsa sa tieto údaje len niekde v tej zmluve nachádzajú...“. Nepostačuje, že by zmluva obsahovala iba matematický vzorec výpočtu RPMN, ale tento vzorec musí byť doplnený predpokladmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, čo neznamena nič iné, ako doplnenie jednotlivých premenných vo vzorci, konkrétnymi číselnými údajmi výpočtu aj s ich pomenovaním, teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vo vzťahu k absencii predpokladov pre výpočet RPMN ako samostatnej obligatórnej náležitosti príkladom poukazuje na rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 11Csp/52/2020 zo dňa 19.11.2020; rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/9/2019 zo dňa 23.11.2020, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/17/2021 zo dňa 16.12.2021; rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/186/2019 zo dňa 03.12.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15CoCsp/9/2020 zo dňa 09.06.2020, proti ktorému podal dovolanie dodávateľ, ktoré uznesením sp. zn. 9Cdo/104/2021 zo dňa 29.04.2021 Najvyšší súd SR odmietol.

39. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

40. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

44. Pri rozhodovaní o trovách konania súd zohľadnil úspech žalobkyne. Žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu a preto jej priznal nárok na náhradu trov konanie v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.